

Media ja lehdistö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 50/21
Luxemburgissa 25.3.2021

Tuomiot asioissa C-152/19 P Deutsche Telekom AG v. komissio
ja C-165/19 P Slovak Telekom a.s. v. komissio

Unionin tuomioistuin hylkää Slovak Telekomin ja Deutsche Telekomin valitukset kilpailunvastaisia menettelytapoja Slovakian televiestintämarkkinoilla koskevista unionin yleisen tuomioistuimen tuomioista

Näiden kahden yhtiön yhteisvastuullisesti maksettavaksi määrätty 38 061 963 euron sakko ja yksin Deutsche Telekomin maksettavaksi määrätty 19 030 981 euron sakko pysyvät siis ennallaan

Slovak Telekom a.s. (jäljempänä ST) tarjoaa vakiintuneena televiestintäoperaattorina Slovakiassa laajakaistapalveluja kiinteissä kupari- ja valokuituverkoissaan. ST:n verkkoihin kuuluvat myös ”tilaajayhteydet” eli fyysiset linjat, jotka yhdistävät yhtäältä palvelun tilaajan puhelinpistokkeen ja toisaalta kiinteän puhelinverkon ristikytöntäkaapin toisiinsa.

Slovakian televiestintäalan sääntelyviranomainen nimesi ST:n 8.3.2005 kansallisia markkinoita koskevan analyysin perusteella operaattoriksi, jolla on huomattava markkinavoima tilaajayhteyksien eriytettyjen käyttöoikeuksien tukkumarkkinoilla. Tämän seurauksena ST veloitettiin unionin säännösten¹ nojalla antamaan vaihtoehtoisille operaattoreille oikeus käyttää sen omistamia tilaajayhteyksiä, jolloin uudet tulokkaat voivat käyttää kyseistä infrastruktuuria tarjotakseen omia palvelujaan loppukäyttäjille.

Komissio teki 15.10.2014 päätöksen, jossa se totesi ST:n ja sen emoyhtiö Deutsche Telekom AG:n (jäljempänä DT) käyttäneen väärin määräävää markkina-asemaansa Slovakian laajakaistaisten internetpalvelujen markkinoilla rajoittamalla vaihtoehtoisten operaattorien oikeutta käyttää sen tilaajayhteyksiä vuosina 2005–2010 (jäljempänä riidanalainen päätös). Komissio katsoi ST:n ja DT:n rikkoneen SEUT 102 artiklaa asettamalla tilaajayhteyksiensä eriytettyjä käyttöoikeuksia koskevassa viitetarjouksessaan epäoikeudenmukaisia ehtoja ja edellytyksiä ja käyttämällä epäoikeudenmukaista hinnoittelua, jonka vuoksi yhtä tehokas operaattori ei voinut tappiota tekemättä tarjota samoja vähittäispalveluja kuin ST. Tästä syystä komissio määräsi ST:n ja DT:n maksamaan yhteisvastuullisesti 38 838 000 euron sakon ja DT:n maksamaan yksin 31 070 000 euron sakon.

Unionin yleinen tuomioistuin kumosi 13.12.2018 antamillaan tuomioilla Deutsche Telekom v. komissio² ja Slovak Telekom v. komissio riidanalaisen päätöksen osittain vahvistamalla sakon, josta ST ja DT vastaavat yhteisvastuullisesti, määräksi 38 061 963 euroa ja sakon, josta DT vastaa yksin, määräksi ainoastaan 19 030 981 euroa.

Unionin tuomioistuin hylkää ST:n ja DT:n tekemät valitukset ja täsmentää tässä yhteydessä tuomionsa Bronner³ ulottuvuutta siltä osin kuin kyse on määräävässä markkina-asemassa olevan yrityksen omistamien infrastruktuurien käyttöoikeuden epäämisen luokittelemisesta SEUT 102 artiklassa tarkoitetuksi määräävän markkina-aseman väärinkäytöksi. Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin asetti korkeamman kynnyksen sille, että käytäntöä, jossa määräävässä

¹ Kyse on muun muassa tilaajayhteyksien eriytetystä tarjoamisesta 18.12.2000 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 2887/2000 (EYVL 2000, L 336, s. 4) ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2002/21/EY (EYVL 2002, L 108, s. 33).

² Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2018, Deutsche Telekom v. komissio, [T-827/14](#) ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomio Slovak Telekom v. komissio, [T-851/14](#); ks. myös lehdistötiedote [nro 196/18](#).

³ Unionin tuomioistuimen tuomio 26.11.1998, Bronner, [C-7/97](#); ks. myös lehdistötiedote [nro 72/98](#).

markkina-asemassa oleva yritys kieltäytyy antamasta omistamaansa infrastruktuuria kilpailevien yritysten käyttöön, pidetään väärinkäyttönä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

Unionin tuomioistuin korostaa ensinnäkin, että jokaisella yrityksellä, jopa määräävässä markkina-asemassa olevalla yrityksellä, on lähtökohtaisesti vapaus kieltäytyä tekemästä sopimuksia ja hyödyntämästä infrastruktuuria, jonka se on kehittänyt omiin tarpeisiinsa. Se, että määräävässä markkina-asemassa olevalle yritykselle asetetaan sillä perusteella, että se on lainvastaisesti kieltäytynyt tekemästä sopimusta, velvollisuus tehdä sopimus kilpailevan yrityksen kanssa sen mahdollistamiseksi, että tämä voi käyttää sen omistamaa infrastruktuuria, loukataan näin ollen erityisesti määräävässä markkina-asemassa olevan yrityksen sopimusvapautta ja omaisuudensuojaa. Niinpä silloin, kun määräävässä markkina-asemassa oleva yritys kieltäytyy antamasta infrastruktuurinsa käyttöoikeutta, päätös kyseisen yrityksen velvoittamisesta antaman käyttöoikeus kilpailijoilleen on kilpailupoliittisesti perusteltu ainoastaan silloin, kun kyseisellä määräävässä markkina-asemassa olevalla yrityksellä on kohtuuttoman vahva asema kyseisillä markkinoilla.

Unionin tuomioistuin täsmentää tämän jälkeen, että sen tuomiossa Bronner ilmaisemia edellytyksiä ja erityisesti niistä kolmatta soveltamalla voidaan määrittää, onko määräävässä markkina-asemassa olevalla yrityksellä infrastruktuurinsa ansiosta tällainen kohtuuttoman vahva asema. Kyseisen tuomion mukaan määräävässä markkina-asemassa oleva yritys voidaan velvoittaa antamaan käyttöoikeus infrastruktuuriin, jonka se on kehittänyt omaa toimintaansa varten, ainoastaan silloin, jos ensinnäkin käyttöoikeuden epäämisellä saatetaan poistaa kaikki kilpailu käyttöoikeutta pyytäneen kilpailevan yrityksen taholta, jos toiseksi tätä epäämistä ei voida objektiivisesti perustella ja jos kolmanneksi tällainen käyttöoikeus on välttämätön kilpailevan yrityksen toiminnan kannalta eli jos kyseiselle infrastruktuurille ei ole tosiasiallista tai mahdollista vaihtoehtoa.

Sitä vastoin silloin, **kun määräävässä markkina-asemassa oleva yritys antaa käyttöoikeuden infrastruktuuriinsa mutta asettaa tällaiselle käyttöoikeudelle epäoikeudenmukaisia ehtoja, unionin tuomioistuimen tuomiossa Bronner ilmaisemia edellytyksiä ei voida soveltaa.** Vaikka tällaiset käytännöt voivat merkitä määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä silloin, jos niillä voi olla kilpailua rajoittavia vaikutuksia asianomaisilla markkinoilla, niitä ei voida rinnastaa siihen, että määräävässä markkina-asemassa oleva yritys epää oikeuden käyttää infrastruktuuriaan, koska kilpailuviranomaiset eivät voi velvoittaa kyseistä yritystä antamaan infrastruktuurinsa käyttöoikeutta, koska tällainen käyttöoikeus on jo annettu. **Tällaisessa tilanteessa toteutettavat toimenpiteet rajoittavat siten määräävässä markkina-asemassa olevan yrityksen sopimusvapautta ja omistusoikeutta vähemmän** kuin sen pakottaminen antamaan käyttöoikeus infrastruktuuriinsa, jonka se on varannut oman liiketoimintansa tarpeisiin.

Kun otetaan huomioon unionin sääntelykehys, jolla ST velvoitetaan antamaan kilpaileville yrityksille oikeus käyttää tilaajayhteyksiään, unionin tuomioistuin muistuttaa, että kyseinen slovakialainen televiestintäoperaattori ei voinut evätä eikä se varsinaisesti evännyt niiden käyttöoikeutta. Sitä vastoin ST vahvisti käyttöoikeuden määrittämistä koskevan itsenäisen päätösvaltansa nojalla riidanalaisessa päätöksessä kyseenalaistetut käyttöoikeuden ehdot ja edellytykset. Koska ne eivät merkinneet tuomiossa Bronner kyseessä olleeseen epäämiseen rinnastuvaa käyttöoikeuden epäämistä, **unionin tuomioistuimen kyseisessä asiassa asettamia edellytyksiä ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa.** Toisin kuin ST ja DT väittävät, **komissiolla ei näin ollen ollut velvollisuutta osoittaa, että oikeus käyttää ST:n tilaajayhteyksiä oli välttämätön kilpailevien operaattorien markkinoille pääsyn kannalta, voidakseen luokitella asiassa kyseenalaistetut käyttöoikeudelle asetetut ehdot ja edellytykset määräävän markkina-aseman väärinkäytöksi.**

Koska myös ST:n ja DT:n muut valitusperusteet, jotka koskivat muun muassa ST:n hintaruuviin johtaneen hinnoittelukäytännön arviointia ja DT:n saattamista emoyhtiönä vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta, hylättiin, **unionin tuomioistuin hylkää valitukset kokonaisuudessaan.**

MUISTUTUS: Euroopan unionin tuomioistuin käsittelee valituksia, joissa haetaan muutosta unionin yleisen tuomioistuimen antamiin tuomioihin ja määräyksiin oikeuskysymyksissä. Lähtökohtaisesti valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta. Jos valitus tutkitaan ja hyväksytään, unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen. Jos asiassa on mahdollista antaa ratkaisu, unionin tuomioistuin voi tehdä sen. Muussa tapauksessa unionin tuomioistuimen on siirrettävä asia unionin yleiseen tuomioistuimeen, jota sen valituksesta antama ratkaisu sitoo.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomioiden ([C-152/19 P](#) ja [C-165/19 P](#)) koko teksti julkaistaan CURIA-sivustolla tuomioiden julistamispäivänä

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127